

Андрэй ХУДЫК:

«З КОЖНЫМ ГОДАМ НАША КРАІНА СТАНОВІЦЦА БОЛЬШ ЗЯЛЁНАЙ»

Адзіны дзень азеленення прайшоў у суботу ва ўсіх кутках краіны. У рамках экалагічнай акцыі «Разам для зялёнай Беларусі!», прымеркаванай да Года якасці, высаджана больш як 128 тысяч саджанцаў ліпы, клёна, дуба, рабіны, граба, елкі, каштана і іншых раслін.

Тыя «зялёныя» акцыі Міністэрства прыродных рэсурсаў і аховы навакольнага асяроддзя праводзіць традыцыйна вясной і ўвосень. Па выніках 2023 года, высаджана больш чым 346 тысяч дрэў і звыш 517 тысяч кустоў на прыдамавых і іншых тэрыторыях населеных пунктаў. Плошча азелененых тэрыторый у гарадах і раённых цэнтрах павялічылася на 901,11 га. У 131 населеным пункце краіны ўзровень азеленення дасягнуў неабходных па экалагічных нормах і правілах 40 %.

У экалагічных акцыях удзельнічаюць не толькі супрацоўнікі сістэмы Мінпрыроды, але і не абякаваныя да прыроды грамадзяне.

Сёлета на заклік «Разам для зялёнай Беларусі!» адгукнулася каля 10 тысяч чалавек: прадстаўнікі прадпрыемстваў і арганізацый, устаноў адукацыі і грамадскасці. Дзякуючы сумесным намаганням плошча азелененых тэрыторый у нашых гарадах і вёсках няўхільна расце.

Адно са знакавых мерапрыемстваў адбылося ў паркавай зоне ў Першамайскім раёне сталіцы. Тут, на малаўнічым безрэ Сляпянскай воднай сістэмы, супрацоўнікі Зеленабуды і цэнтральнага апарата Мінпрыроды разам з кіраўніком прыродаахоўнага ведамства Андрэем ХУДЫКАМ заклалі алею з 55 вербаў.

— Белгідрамет заўсёды падтрымлівае Мінпрыроды ў такіх акцыях. І акцыя «Разам для зялёнай Беларусі!» не выключэнне. Сёння ў дапамогу выйшаў працоўным дэсантам амаль увесь калектыў Белгідрамета. — паведаміў Андрэй КАРАБЧУК, начальнік службы міжнароднага супрацоўніцтва і сувязяў з грамадскасцю. — На тэрыторыі Беларусі нашымі супрацоўнікамі будзе пасаджана прыблізна 2100 дрэў і каля 150 кустоў розных парод — альбо на сваіх тэрыторыях, альбо сумесна з абласнымі камітэтамі.

У рамках экалагічнай акцыі ў сталіцы таксама праводзіліся пасадкі на тэрыторыі зоны адпачынку «Спякота» ў раёне вуліцы Карзюкі, на праспекце Пераможцаў уздоўж МКАД, каля гандлёвага цэнтра «Першы нацыянальны гандлёвы дом», размешчанага на скрыжаванні праспекта Незалежнасці і вуліцы Кіріль Тураўскага. Збіраліся леташняя лістота, бытавое і будаўнічае смецце, сухія галінкі.

— Пытанні азеленення Мінска знаходзяцца ў прыярытэтным кірунку, — паведаміла намеснік старшыні Мінскага гарадскога камітэта прыродных рэсурсаў і навакольнага асяроддзя Таццяна ДУБІК. — У Год якасці асабліва шмат увагі аддаецца якасці пасадкавых матэрыялаў, тэхналогіі пасадкі, работ па доглядзе. Хацелася б нагадаць усім неабякавым грамадзянам, што наш горад — чысты, прыгожы і зялёны. Дасягнуць гэтага выніку можна толькі сумеснымі намаганнямі.

Александрына ПАРШЫНА. Фота Віктара ДРАЧОВА.

Александрына ПАРШЫНА. Фота Віктара ДРАЧОВА.

Далучайся!

ТАЛАКОЙ — ЗРУЧНА

Рэспубліканская акцыя «Аднонім лясы разам» набірае абароты на Брэстчыне

Сёлета рэспубліканская акцыя Міністэрства лясной гаспадаркі краіны «Аднонім лясы разам» стартавала на Брэстчыне, у Гарадзішчанскім лясніцтве Баранавіцкага лясгаса. Усяго на пасадку лесу разам выйшлі каля 80 чалавек, прадстаўнікоў грамадскіх арганізацый, працоўных калектываў, моладзі.

Першы намеснік міністра лясной гаспадаркі Аляксандр ДРАГУН, які ўдзельнічаў у акцыі, падкрэсліў, што сёлета асабліва ўвага ўдзяляецца якасці. Важна забяспечыць не толькі аб'ём пасадак, але і высокую якасць работ, каб маладыя саджанцы добра прыняліся і ў свой час сталі дружнай лясной дзялянкай. Намеснік міністра паведаміў, што летас падчас падобнай кампаніі ў краіне было пасаджана крыху больш за шэсць тысяч гектараў лесу, у гэтым годзе плануецца пасадзіць на плошчы не менш за шэсць з паловай тысячы гектараў.

Намеснік старшыні Брэсцкага аблвыканкама Вадзім АЛЬШЭУСКІ нагадаў, што акцыю «Аднонім лясы разам» Брэсцкая вобласць пачынае адной з першых. Да гэтай пачэснай справы, якая накіравана на аднаўленне ляснога багацця, на экалагічны дабрабыт будучых пакаленняў, далучаецца ўсё больш людзей.

У Ганцавіцкім раёне першымі да акцыі далучыліся пярвічныя арганізацыі БРСМ на чале з першым сакратаром раённага камітэта Анастасіяй Турман. У адзін з апошніх дзён сакавіка працоўны дэсант высадзіўся на тэрыторыі Круговіцкага лясніцтва. На лясной дзялянцы добра прапрацавалі прадстаўнікі пярвічных арганізацый Ганцавіцкага лясгаса і раённага аддзела па надзвычайных сітуацыях.

А на Піншчыне добрую справу падтрымалі медыцынскія работнікі раёна. Цэлы атрад медыкаў накіраваўся ў прыгараднае лясніцтва. Ала ВАЙТОВІЧ, урач па медыцынскай прафілактыцы Пінскай цэнтральнай паліклінікі, сказала, што яны з калегамі ўмеюць не толькі лячыць людзей, але аказаліся і спраўнымі рабочымі па пасадцы лесу: «Дробны дожджык не стаў перашкодай рабоце, мы працавалі з паучуцём уласнага дачынення да справы аднаўлення лясоў роднай краіны і паляпшэння навакольнага асяроддзя».

— Да пачэснай справы далучаюцца многія і многія жыхары абласнога цэнтра. У ліку першых акцыю падтрымалі вучні і настаўнікі школ, дзе працуюць школьныя лясніцтвы, — сказала карэспандэнт газеты намеснік дырэктара па ідэала-

Вучні Чарнаўчыцкай сярэдняй школы.

Вучні СШ № 8 горада Брэста.

гічнай рабоце Брэсцкага лясгаса Ірына ФАНДОРКА. — Напрыклад, вучні са школынага лясніцтва «Зялёная школа» брэсцкай СШ № 8 імя У. М. Карвата працавалі на пасадцы лясных культур у Мухавецкім лясніцтве. Хлопчыкі і дзяўчынкі пасадзілі дзялянку плошчай у паўгектара з саджанцаў сасны і бярозы. На наступны дзень акцыю падтрымала школазнае лясніцтва СШ № 14 імя Я. М. Фаміна ў гэтым жа лясніцтве. Вельмі адказна і старанна працавалі ўдзельнікі школынага лясніцтва Чарнаўчыцкай сярэдняй школы Брэсцкага раёна ў 193-м квартале Чарнаўчыцкага лясніцтва.

Прадстаўнікі ўжо цэлага шэрагу школ Брэста выязджалі на пасадку дрэў. Напрыклад, вучні і настаўнікі сярэдняй школы № 37 пабывалі ў Мядзянскім лясніцтве Брэсцкага лясгаса. Школьнікі ганарацца

тым, што зрабілі ўнёсак у агульную справу. На сайце школы яны пакінулі справаздачу аб выніках працоўнага дэсанта, паведамілі, што высадзілі 600 саджанцаў сасны, 500 — бярозы, 300 — ясеня, па 200 — дуба і клёна.

Талаку падтрымалі супрацоўнікі ўстаноў і арганізацый абласнога цэнтра, студэнты Брэсцкага дзяржаўнага тэхнічнага ўніверсітэта.

— У Драгічынскім раёне акцыя набірае абароты, — паведаміла намеснік дырэктара Драгічынскага лясгаса па ідэалагічнай рабоце Алена ТАУСТЫКА. — На канец гэтага тыдня працоўны дэсант запланавалі прадстаўнікі арганізацый дзяржаўнай улады, супрацоўнікі аддзелаў МНС і Следчага камітэта, «Белдзяржстраха», іншых арганізацый. Папрацавалі ўжо члены БРСМ, школьнікі, навушчэнцы каледжа. Такім чынам, добрая справа набывае ўсё больш прыхільнікаў.

Генеральны дырэктар Брэсцкага абласнога лясгасадарчага аб'яднання Анатоль ЛЕВАНЮК паведаміў, што летас у Брэсцкай вобласці падчас акцыі было пасаджана каля 500 гектараў лесу, на гэты год запланавана звыш 600 гектараў, а ўсяго сёлета ў рэгіёне будзе высаджана больш за 2,5 тысячы гектараў лесу.

У Міністэрстве лясной гаспадаркі прапрацавалі прыгожую наглядную агітацыю з нагоды акцыі. На адным з плакатаў напісана, што талака на аднаўленні беларускіх лясоў прысвечана Году якасці. Каб прыняць удзел, дастаткова звярнуцца ў найбліжэйшае лясніцтва ці лясгас і звязьці аб сваім жаданні. Акцыя прадоўжыцца да 20 красавіка.

Святлана ЯСКЕВІЧ. Фота Брэсцкага лясгаса.

Меркаванне

ЯКАСЦЬ БЕЛАРУСКАЙ ГАСЦІННАСЦІ

Пра нашу беларускую гасцінасць мне ўжо даводзілася выказаць сваё меркаванне ў прэсе. Цяпер, калі 2024 год аб'яўлены Годом якасці, лічу неабходным вярнуцца да гэтай няпростай тэмы, якая закранае інтарсы ўсяго грамадства.

Год якасці аб'яўлены з вялікімі мэтамі: гэта і павышэнне якасці жыцця насельніцтва краіны, і забеспячэнне канкурэнтаздольнасці беларускай эканомікі ў свеце, і стымуляванне ініцыятывы. Прэзідэнтам Беларусі Аляксандрам Лукашэнкам пастаўлена важная, змястоўная задача — сфарміраваць у грамадстве адказнасць за вынікі працы, за перадачу годнай спадчыны будучым пакаленням нашай краіны, зрабіць так, каб «якасць пранізвала кожнага чалавека».

Значыць, гэта датычыцца і якасці беларускай гасцінасці як абагульняльнага індэксара якаснага жыцця беларускага народа.

«Гасцінасць — адзін з галоўных характэрных брандаў, якім мы вельмі ганарымся і перадаем з пакалення ў пакаленне», — так выказаўся кіраўнік дзяржавы на пачатку Года якасці, падкрэсліўшы, што гэты бранд трэба развіваць і ўдасканальваць.

Магу пацвердзіць на ўласным вопыце: мне неаднойчы даводзілася чуць станоўчыя водгукі па беларускай гасцінасці, пра высокую якасць беларускай прадукцыі як у блізкім, так і далёкім замежжы. Што і казаць: прыемна, калі за мяжой так гавораць пра наш народ.

Дык што ж гэта такое — беларуская гасцінасць? Што ў ёй, сённяшняй, ад традыцый мінулага, а якія новыя рысы яна набыла ў нашы дні?

Беларускае грамадства з даўніх часоў характарызуецца як талерантнае. Яшчэ з эпохі Вялікага Княства Літоўскага на гэтай тэрыторыі мірна суіснавалі розныя рэлігіі, розныя нацыянальнасці і розныя культуры. Традыцыі талерантнасці і міралюбівага знешняга палітыка беларускай дзяржавы з'яўляюцца трывалым падмуркам нашай гасцінасці, бо ўся гісторыя Беларусі грунтуецца менавіта на міры і згодзе прадстаўнікоў усіх народаў, якія жылі і жывуць цяпер на нашай зямлі.

розных нацыянальнасцяў і розных веравызнанняў, дзе на цэнтральнай плошчы горада Іўе ўзвышаецца памятник знакамеліс «У гонар дружбы і згоды канфесій Іўеўшчыны» як сімвал мірнага і шчырага пажыццёвага ўзаемадзеяння прывабных, католікаў, мусульман і іўдзей, дзе створаны і дзейнічаюць адзіны ў Беларусі музей нацыянальных культур.

Сёння беларуская гасцінасць — гэта адкрытасць нашай краіны свету. За 2023 год Беларусь наведлі грамадзяне 174 дзяржаў. Толькі ў першым квартале гэтага года па бізнізавым рэжыме ў нас пабыла амаль 60 тысяч жыхароў Еўрапейскага саюза. Хачу падкрэсліць: бізнізавы рэжым — вельмі важны паказчык беларускай гасцінасці. У той час, калі для беларусаў раз за разам узнікаюць штучныя бар'еры для наведвання некастрычных краін, мы не ідзем на надуманыя абмежаванні ў перамяшчэнні людзей.

Нам ёсць чым ганарыцца, ёсць што паказаць гасціям, ёсць чым пацаставаць. Гэта і помнікі гісторыка-культурнай спадчыны, і мемарыялы памяці гераічнага мінулага, і адбудаваныя пасля Вялікай Айчыннай вайны нашы гарады і пасёлкі, і шырокая сетка пунктаў грамадскага харчавання з беларускай нацыянальнай кухняй. Папулярнасцю сярод замежных гасцей, асабліва ў расіянаў, карыстаюцца беларускія медыцынскія ўстановы і санаторыі — а гэта азначае, што якасць лячэбных і аздараўленчых паслуг у названых установах адпавядае высокім сучасным патрабаванням.

Аднак не будзем, як кажуць, спачываць на лаўрах. Усім нам зразумела: якасць і гасцінасць — гэта найперш пра чалавека, пра кожнага з нас. Якія мы, як адносімся да працы, як ставімся адно да аднаго, як выхоўваем сваіх дзяцей і ўнукаў.

«Якасць пачынаецца з душы, гэтую якасць трэба перш за ўсё выхаваць у сабе», — так выказаўся ў адной з тэлепраграм пратэіерзі Фёдар Поўны. Нельга не пагадзіцца з вядомым святаром.

Тут, на мой погляд, праблем значна болей, чым у вытворчай сферы, дзе якасць прадукцыі часцей за ўсё залежыць ад тэхналагічнага ўзроўню прадпрыемства.

У мяне няма намеру, і гэта немагчыма ма, акрэсліць у дадзеных нататках усё кола пытанняў якасці чалавека. Закрану толькі тыя, якія непасрэдна ўплываюць на якасць беларускай гасцінасці.

Сустрэкаць гасцей хлебам-салю, адводзіць ім месца на покуці — спаконвечная традыцыя на беларускай зямлі. Хлеб — сімвал дабрабыту, дастатку, а соль — найлепшы абярэг. Прымаючы такім пачэсным чынам гасцей, гаспадары жадаюць ім шчасця, добра і міру.

Нашы папярэднікі рабілі гэта шчыра, нямушэна і самі пра сваю гасцінасць не гаварылі. А сёння?

У гарадах і раёнах нашай краіны на розных мерапрыемствах мне даводзілася чуць у прамовах, асабліва з вуснаў кіраўнікоў мясцовых вертыкалі: «Мы рады вітаць вас на гасціннай (глускай, клічаўскай, калінавіцкай і г. д.) зямлі...» Калі маецца на ўвазе характэрна нашай зямлі, то так казаць магчыма: зямля ў нас, куды ні паедзеш, сапраўды прыгожая, і ўжо сваёй прыгожасцю з'яўляецца падмуркам нашай гасцінасці. Бо гасцінасць — першым чынам утульнасць, прывабнасць для душы вандроўніка, які апынецца тут. А калі мы хочам падкрэсліць, што зрабілі ўсё магчымае, каб кожны госьць адчуваў тут асабліва сардэчнае і цёплае гаспадароў, то ў такім выпадку гаспадарам не варта гаварыць пра сваю гасцінасць, няхай лепш пра гэта скажуць госці.

Гаварыць самім пра сваю гасцінасць стала ўжо недарэчным шабонам. «Наша зямля беларуская гостепрымная...» — прамаўляе ў расійскай тэлепраграме Андрэй Малахава «От всей души» (03.03.2024) ўдзельніца перадачы з аграгарадка Прылукі. Ці не лепш было б сказаць: «Мы, беларусы, любім сустрэцца і прымаць гасцей, частаваць іх...?» Зрэшты, і мы, айчыныя літаратары, і браты-журналісты грэшныя ў гэтым. Неаднойчы я сустрэкаў радкі пра беларускую гасцінасць і ў паэтычных творах, і ў публікацыях на старонках перыядычных выданняў.

Трэба яшчэ памятаць вось што: госці на тое і госці, каб не быць ашчаднымі ў словах падзякі, гаворачы, які цёплы прыём аказалі ім гаспадары. Выходзіць, што гасцінасць — рэч больш аб'ектыўная, чым суб'ектыўная. І ад слоў гаспадароў, і ад слоў гасцей яна мала залежыць. Паўстае пытанне: ад чаго?

Вядома ж, ад якасці паслуг — найперш. Чарка на пасажоку — гэта добра, гэта ў нашым менталітэце. Але гэта такая дробязь у агульнай практыцы гасцінасці. А вось іншыя «дробязі» часам знішчаюць усё нашы найлепшыя намеры паказаць

сваю гасцінасць. У інтэрнэтных інфармацыйнай прасторы шмат водгукі турыстаў, якія наведлі Беларусь. Большасць з іх — станоўчыя, прыемныя. Але шмат і такіх, ад якіх крыўдна і сорамна.

Прывяду толькі адзін факт, які не ўкладваецца ў паняцце гасцінасці, пра што мне расказалі знаёмыя масквічы. Яны прыязджалі ў Брэст да сваіх сяброў, з якімі калісьці пазнаёміліся падчас курортнага адпачынку на моры. І, зразумела, не адлі не наведзець мемарыяльную святыню.

У музейным комплексе «Брэсцкая крэпасць — герой» ёсць кавярня «Цыгаль». Вандроўнікі-госці папрасілі афіцыянта прынесці для аднагадовай дачушкі бутэрброд з маслам: любіць такую ежу дзіця. Раз некалькі хвілін афіцыянт вяртаецца і празводзіць рукамі:

— Не магу выканаць гэтую просьбу...
— У вас няма на кухні батона і масла? — перапытвае маці.

— Масла ёсць, але няма бухгалтара, каб падлічыць, колькі яго пойдзе на бутэрброд. Сёння выхадны ў бухгалтэры...

Працягваюць размову не мела сэнсу... Бацька дзяўчынкі схадзіў у найбліжэйшы прадуктовы магазін і вырашыў гэтую праблему...

Дробязь? Так. Але падобныя дробязі, на жаль, чакаюць гасцей шмат дзе. А іх не павіна быць, калі мы лічым сябе гасціннымі.

Гэта, безумоўна, залежыць ад гасцінасці канкрэтнага чалавека, ад агульнага ўзроўню паслуг, ад нашай агульнай культуры. Калі гэтыя паняцці супадаюць, то і такіх дробязяў не ўзнікае.

Мне даводзілася бачыць і чуць расчараванне турыстаў, калі ім гаварылі, што ў горадзе няма кніжнай крамы. Ці адпавядае такі горад статусу горада? А такі «гарадоў» у сённяшняй Беларусі не адзін і не два, а дзясяткі. І нельга апраўдаць гэтую сітуацыю тым, што шырокае распаўсюджванне ў апошні час атрымалі інтэрнэтыя кніжныя гандаль: для большасці насельніцтва такая паслуга наўрад ці даступная.

Ды што гаварыць пра высокую духоўную запатрабаванні, калі ў многіх нашых гарадах і раённых цэнтрах да гэтага часу належным чынам не вырашана праблема грамадскіх прыбыральнаў. Падчас масава-святочных мерапрыемстваў устанавляюцца бітэулеты, а пасля свят яны

знікаюць. Лічу, што ў Беларусі на сёння ёсць рэальныя магчымасці паўсюдна зрабіць грамадскія прыбыральныя бясплатнымі. Не такія ўжо вялікія грошы патрэбныя на іх утрыманне ў параўнанні з іншымі затратамі ў жыллёва-камунальнай гаспадарчы краіны. Гэта стала б яшчэ адным добрым знакам нашай гасцінасці.

Самае небяспечнае, што можа прывесці да зніжэння ўзроўню беларускай гасцінасці, — гэта наша абякаваасць да ўсяго, што робіцца вакол нас. Калі, не дай бог, забудзем, што мы — беларусы, што наша гасцінасць — гэта наша людскасць.

Адна знаёмая мінчанка з горьчучу расказала мне аб тым, што яна вельмі хацела запрасіць гасцей з замежжа да сабе ў кватэру, але не рашылася: «Пад'езд і ліфт шматкватэрнага дома так «скалечань», што самой сорамна заходзіць у яго...» І ёй давялося прызначыць сустрэчу з гасцямі ў рэстаране.

У рэшце рэшт, гасцінасць — гэта наш лад жыцця, наш стыль жыцця. Якасць гасцінасці — яна ва ўсім: у абслугоўванні ў гасцініцах, аграздзібах і музеях, у адносінах да старэйшага пакалення і грамадскай маёмасці, у паводзінах у грамадскіх месцах. І, што вельмі важна, у культуры нашай гаворкі. Яна можа быць на роднай мове, можа быць рускамоўнай, але з павагай да суб'ясеідніка і да тых, хто побач з намі. Грубасць не ведае, ці гоць побач з вамі, ці суайчынікі. Ды і нікага падзелу на сваіх і чужых тут быць не можа. Выкараняць яе трэба агульнымі высілкамі паўсюдна: і ў працоўных калектывах, і ў месцах адпачынку, і ў грамадскім транспарце.

Толькі ў рашучым ачышчэнні грамадства ад гэтых негатывных з'яў, пастаянным імкненні да ўсталявання высокіх духоўна-маральных каштоўнасцяў можна будзе гаварыць пра нашу сапраўдную гасцінасць.

Вось чаму нашы клопаты пра якасць беларускай гасцінасці. Годам якасці не павіны скончыцца. Нам трэба з году ў год настойліва працягваць традыцыі хлебасольнасці, якія мы атрымалі ў спадчыну, і развіваць усё найлепшае, да чаго мы дадумаліся ў наш час, што практыкуем сёння.

Іван КАРЭНДА.

Надвор'е

АМАЛЬ ЛЕТА

Суперцяпло, праўда, прыйдзе за нас толькі на пару дзён

Як ні круці, а тэмпература паветра на гэтым тыдні будзе дасягаць чэрвенскага значэння. Як адзначылі спецыялісты Рэспубліканскага цэнтра па гідраметэаралогіі, кантролі радыеактыўнага забруджвання і маніторынгу навакольнага асяроддзя Мінпрыроды, першыя выхадныя красавіка вярнулі ў нашу краіну цяпло.

У першай палове гэтага тыдня ў Беларусі пад уплывам антыцыклону OLLI будзе пераважна сухое і сонечнае надвор'е, што ў спалучэнні з паўднёва-заходнімі вятрамі павысіць тэмпературу паветра днём да летніх значэнняў. Пачынаючы з чацвярга сітуацыя пачне мяняцца. Фронтальны раздзел з Заходняй Еўропы прыйдзе ў краіну не толькі воблачныя масівы, але і паступова выцесніць за межы нашага рэгіёна цёплыя паветраныя масы. Вось тады гаспадаром надвор'я стане больш свежае паветра. Разам з тым, нягледзячы на паніжэнне паказанняў тэрмометраў, у большасці раёнаў краіны тэмпература паветра па-ранейшаму будзе перавышаць кліматычную норму.

У аўторак пераважна будзе без ападкаў, толькі ноччу і раніцай месцамі па поўначы краіны пройдуць невялікі дажджы. Уначы і ранішняга гадзіны ў асобных раёнах магчымы слабы туман. Тэмпература паветра ўначы складзе ад 8 да 14 цяпла, удзень — 21—27 градусаў.

Горача будзе і ў сераду. У гэты дзень пераважна будзе без ападкаў. Ноччу і раніцай у асобных раёнах магчымы слабы туман. Тэмпература паветра ўначы будзе ад 4 да 10 цяпла, па паўднёвым усходзе да 12, днём — 11—18 градусаў.

Згодна з папярэднім прагнозам, да канца тыдня час ад часу будуць адзначацца кароткачасовыя дажджы. У дзённыя гадзіны суботы і нядзелі ў асобных раёнах краіны не выключана верагоднасць навалініц.

У пятніцу месцамі па краіне пройдуць невялікія кароткачасовыя дажджы. Тэмпература паветра ўначы складзе ад плюс 4 да плюс 10 градусаў, удзень — 11—18 цяпла. У суботу месцамі па рэспубліцы пройдуць кароткачасовыя дажджы, днём магчымы навалініцы. Ноччу і раніцай у асобных раёнах будзе слабы туман. Тэмпература паветра ноччу складзе ад 7 да 8 цяпла, днём — ад 10 градусаў па паўночным усходзе да 20 градусаў па паўднёвым захадзе краіны.

У нядзелю зноў трохі пацяплее. У гэтыя суткі ноччу месцамі, а днём на большай частцы тэрыторыі краіны пройдуць кароткачасовыя дажджы. Удзень у асобных раёнах магчымы навалініцы. Тэмпература паветра ноччу складзе 6—11 цяпла, днём — ад плюс 10 па паўночным захадзе да 21 градуса па поўдні краіны.

Сяргей КУРКАЧ.